

בית המשפט העליון

עמ"ת 76468-03-26

לפני: כבוד השופט יחיאל כשר

העורר: משה דני יזדי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס ו-מ' כדורי), מיום 30.3.2026, ב-תפ"ח 57110-05-22.

תאריך הישיבה: ט"ז ניסן תשפ"ו (3.4.2026)

בשם העורר: עו"ד ורד רייפמן; עו"ד יהודה שושן

בשם המשיבה: עו"ד אדר ארז

בשם נפגעות העבירה: עו"ד יצחק ויצמן

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס ו-מ' כדורי), מיום 30.3.2026, ב-תפ"ח 57110-05-22. במסגרת ההחלטה הורה בית המשפט המחוזי על החזרתו של העורר למעצר מאחורי סורג ובריה, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 61(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 31.3.2026 בשעה 10:00. להבנת הקשרם של הדברים, יצוין כי בטרם ההחלטה נושא הערר, העורר היה עצור בפיקוח אלקטרוני בהתאם להחלטת בית משפט זה (השופט א' שטיין), מיום 10.4.2025, ב-עמ"ת 13005-04-25.

2. ביום 31.3.2026 ניתן על-ידי צו ארעי לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי, לעניין מועד התייצבותו של העורר למעצר מאחורי סורג ובריה, וזאת עד למתן החלטה אחרת.

3. ביום 3.4.2026 התקיים בפניי דיון בערר, אשר בסיומו ניתן לעורר פרק זמן להציע שינויים בתנאים הנוכחיים המוטלים עליו במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, שיהיה בהם כדי להקטין את החשש להימלטותו. כמו כן, ניתנה למשיבה אפשרות להגיב להודעה הנ"ל, ככל שיהיה ברצונה לעשות כן.

4. ביום 12.4.2026 הגיש העורר הודעה לבית המשפט, במסגרתה הציע כי על מנת להקטין את חשש ההימלטות, ולצורך זה בלבד, ארבעת ילדיו (אשר אינם נמנים על מפקחיו) יחתמו על ערבות אישית בסך 1,000,000 ש"ח כל אחד, וכן תירשם הערת אזהרה על דירת מגוריו של כל אחד מארבעתם למשך 90 יום (פרק זמן שיוארך, מעת לעת, לבקשת המשיבה). כמו כן, הציע העורר לעבות את מערך הפיקוח עליו. זאת, על דרך של הוספת שלושה מפקחים נוספים שלא נמנים על בני משפחתו; החזרת מפקח נוסף אשר הוצא ממצבת המפקחים (עקב נסיבות אישיות); וכן החזרת אחת מבנותיו של העורר, מוריה יזדי, אשר נפסלה בעבר מלשמש כמפקחת על-ידי בית המשפט קמא, למצבת המפקחים.

5. ביום 13.4.2026, ובהתאם לאפשרות שניתנה לה לעשות כן בהחלטתי מיום 3.4.2026, הגישה המשיבה את תגובתה להודעת העורר, ובה חזרה על עמדתה כי דין הערר להידחות. לעמדת המשיבה אין עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי, בהיותה מאוזנת, מנומקת וראויה. כמו כן, הדגישה המשיבה, לעניין בחינת המפקחים, כי עד כה זו נעשתה על-ידי שירות המבחן ועל-ידי בית המשפט קמא. בפרט, ציינה המשיבה כי מוריה יזדי נפסלה פעמיים על-ידי בית המשפט קמא מלשמש בתפקיד המפקחת, לאחר שבית המשפט התרשם ממנה באופן בלתי אמצעי.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בכתב ובעל-פה, ולאחר התלבטות, הגעתי, מהטעמים שאפרט להלן, לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל (בכפוף לאשר יפורט להלן).

7. סעיף 61(ג) לחוק המעצרים מקנה לבית המשפט, אשר ניתנה על-ידו הכרעת דין מרשיעה, את הסמכות, בין היתר, להורות על מעצרו של הנאשם עד למתן גזר דינו. על פי פסיקתו של בית משפט זה, השימוש בסמכות האמורה, קרי – להורות שנאשם ששהה בחלופת מעצר, יעצר מאחורי סורג ובריח, וזאת בעקבות הרשעתו וקודם שייגזר דינו – שמורה למקרים חריגים (ראו, למשל: עמ"ת 41146-10-25 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (16.11.2025) (להלן: עניין פלוני); בש"פ 3565/15 אליהו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (2.6.2015) (להלן: עניין אליהו)). נפסק בהקשר זה כי על בית המשפט לשקול את השיקולים הבאים: את זכותו לחירות של הנאשם מחד גיסא, ואת העובדה שלנאשם,

משהורשע בדין, לא עומדת עוד חזקת החפות מאידך גיסא; את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; וכן את החשש להימלטות הנאשם מריצוי העונש שייגזר עליו (אשר גובר, מטבע הדברים, מקום בו קיימת אפשרות שבגזר דינו של הנאשם ייגזר עליו עונש חמור) (עניין פלוני, פסקאות 25-26; וראו גם: עמ"ת 24984-09-25 דרור נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (17.9.2025)). כמו כן, הודגש בפסיקה כי יש להימנע משלילת חירותו של אדם עובר למתן גזר דין בעניינו, וכי הגם שהרשעה מהווה שיקול "נכבד ורציני" – לא די בה, כשלעצמה, כדי להצדיק את העברתו של אדם למעצר מאחורי סורג ובריח (עניין פלוני, פסקאות 16-17; עניין אליהו, פסקה 6; בש"פ 5324/20 מדינת ישראל נ' עאמר, פסקה 6 (30.7.2020)).

8. ומן הכלל אל הפרט: כפי שציינתי בדיון שנערך בפניי, הנני סבור כי המסוכנות הנשקפת מהעורר, לעת הזו, אינה בדרגה גבוהה. מנגד, הנני סבור כי החשש העיקרי הנשקף מהמשך הישארותו של העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני, ולא במעצר מאחורי סורג ובריח, עד למתן גזר הדין בעניינו, הינו מהימלטותו מריצוי העונש שייגזר עליו. על כן, וכמתואר לעיל, אפשרתי לעורר להציע תנאים אשר יש בהם, לעמדתו, כדי לצמצם את החשש האמור.

9. בנסיבות העניין, הנני סבור כי בערבויות הנוספות שהציע העורר (וכן באפשרויות שהציע העורר לעיבוי מצבת המפקחים, ככל שאלו ימצאו כמתאימים למלאכת הפיקוח), יש כדי לצמצם את החשש מהימלטותו של העורר, במידה אשר מצדיקה את הותרת העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. על כן, דין הערר להתקבל במובן זה שהתיק יוחזר לבית המשפט המחוזי אשר יקבע, בהתאם לשיקול דעתו, מהם התנאים הנוספים אשר יוטלו על העורר לשם הותרתו במעצר בפיקוח אלקטרוני עד למתן גזר הדין בעניינו (ולעניין זה יוכל בית המשפט קמא לעשות שימוש בהצעות שהוצעו על-ידי העורר כמפורט לעיל), וכן, בהתאם לשיקול דעתו, לבחינת המפקחים הנוספים אשר הוצעו על-ידי העורר בהודעה מיום 12.4.2026. הצו הארעי שניתן על-ידי, בהחלטתי מיום 31.3.2026, ייוותר על כנו עד למתן החלטה אחרת על-ידי בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ו (14 אפריל 2026).

יחיאל כשר
שופט